WYROK SĄDU (czwarta izba)

z dnia 17 maja 2011 r.*

W sprawie T-341/09

Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Álava, z siedzibą w Amurrio (Hiszpania),

Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Bizkaia, z siedzibą w Leioa (Hiszpania),

Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Getaria, z siedzibą w Getaria (Hiszpania),

reprezentowane przez adwokatów J. Grimau Muñoza i J. Villamora Muguerzę,

strona skarżąca,

* Język postępowania: hiszpański.

przeciwko

Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), reprezentowanemu przez J. Crespa Carrilla, działającego w charakterze pełnomocnika,

strona pozwana,

mającej za przedmiot skargę na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 czerwca 2009 r. (sprawa R 197/20092) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego TXAKOLI jako wspólnotowego znaku towarowego,

SĄD (czwarta izba),

w składzie: O. Czúcz (sprawozdawca), prezes, I. Labucka i K. O'Higgins, sędziowie,

sekretarz: J. Palacio González, główny administrator,

po zapoznaniu się ze skargą złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 27 sierpnia 2009 r.,

po zapoznaniu się z odpowiedzią na skargę złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 30 października 2009 r.,

po zapoznaniu się z repliką złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 30 grudnia 2009 r.,

po zapoznaniu się z dupliką złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 9 lutego 2010 r.,

po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 26 października 2010 r.,

wydaje następujący

Wyrok

Okoliczności powstania sporu

1 W dniu 30 maja 2008 r. skarżący, Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Álava, Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Bizkaia i Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Getaria, dokonali w Urzędzie Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) zgłoszenia wspólnotowego znaku wspólnego na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1), ze zmianami [zastąpionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)].

2 Znak towarowy, którego dotyczyło zgłoszenie, to oznaczenie słowne TXAKOLI.

3 Towar i usługi, dla których wystąpiono o rejestrację, należą do klas 33, 35, 41 i 42 Porozumienia nicejskiego dotyczącego klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r., ze zmianami, i odpowiadają, dla każdej z tych klas, następującemu opisowi:

— klasa 33: „txakoli (chacolí)";

— klasa 35: „usługi sprzedaży hurtowej, detalicznej i za pośrednictwem światowych sieci informatycznych; usługi importu i eksportu; reklama; promocja i wyłączna sprzedaż; wszystkie powyższe usługi w odniesieniu do txakoli";

— klasa 41: „kształcenie; rozrywka; działalność kulturalna w związku z txakoli";

— klasa 42: „usługi naukowe i techniczne, analizy przemysłowe i kontrola jakości; wszystkie powyższe usługi w odniesieniu do wytwarzania txakoli".

4 Decyzją z dnia 11 grudnia 2008 r. zgłoszenie do rejestracji zostało odrzucone przez eksperta na podstawie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009].

5 W dniu 4 lutego 2009 r. skarżący wnieśli do OHIM odwołanie od tej decyzji na podstawie art. 57–62 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 58–64 rozporządzenia nr 207/2009).

6 Decyzją z dnia 4 czerwca 2009 r. (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją") Druga Izba Odwoławcza OHIM oddaliła odwołanie, uzasadniając to tym, że zgłoszony znak towarowy stanowi opis towaru i usług wskazanych w zgłoszeniu i jest w odniesieniu do nich pozbawiony charakteru odróżniającego w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009.

7 W odniesieniu do podstawy odmowy rejestracji przewidzianej w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009 Izba Odwoławcza wskazała, że termin „txakoli" („chacolí" w języku hiszpańskim) można odnaleźć w *Diccionario de la Lengua española* opracowanym przez Real Academia Española i jest on definiowany jako „lekkie wino charakteryzujące się lekko kwaśnym smakiem, produkowane w Kraju Basków, w Kantabrii i w Chile". Wywiodła z tego, że właściwy krąg odbiorców będzie postrzegał ten termin nie jako znak, lecz jako oznaczenie szczególnego rodzaju wina.

8 Ponadto, nawet jeżeli uznała ona, że termin ten odpowiada określeniom tradycyjnym „chacolí" lub „txakolina" i jest zastrzeżony zgodnie z przepisami prawa hiszpańskiego i prawa Unii [zwłaszcza z załącznikiem III do rozporządzenia Komisji (WE) nr 753/2002 z dnia 29 kwietnia 2002 r. ustanawiającego niektóre zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 odnośnie do opisu, oznaczania, prezentacji i ochrony niektórych produktów sektora wina (Dz.U. L 118, s. 1)] dla win chronionych nazwami pochodzenia, dla których skarżący stanowią komitety regulacyjne, to stwierdziła także, że podobnie jak wszystkie pozostałe określenia tradycyjne, nie może on zostać zmonopolizowany poprzez rejestrację indywidualnego lub wspólnego znaku towarowego, ponieważ jest przeznaczony do swobodnego używania przez wszystkich wytwórców tego rodzaju wina, którym przysługuje lub może przysługiwać w przyszłości prawo do używania tego określenia tradycyjnego.

9 W odniesieniu do podstawy odmowy rejestracji przewidzianej w art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 Izba Odwoławcza stwierdziła, że zgłoszony znak towarowy jest w sposób konieczny pozbawiony charakteru odróżniającego w stosunku do omawianych towaru i usług, ponieważ składa się on wyłącznie z określenia tradycyjnego określającego szczególny rodzaj wina objęty zgłoszeniem i będący przedmiotem wskazanych usług.

Żądania stron

10 Skarżący wnoszą do Sądu zasadniczo o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

11 OHIM wnosi do Sądu o:

— oddalenie skargi;

— obciążenie skarżących kosztami postępowania odwoławczego.

Co do prawa

12 Skarżący podnoszą zasadniczo dwa zarzuty, z których pierwszy dotyczy naruszenia art. 66 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009, a drugi – naruszenia art. 7 ust. 1 lit. b) wspomnianego rozporządzenia. Powołują się oni także na oświadczenia o charakterze politycznym, które wyrażają poparcie dla ich żądań, oraz wysuwają argumenty nawiązujące do zasady niedyskryminacji.

W przedmiocie zarzutu pierwszego, dotyczącego naruszenia art. 66 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009

Argumenty stron

13 Skarżący przyznają, że określenie „txakoli" stanowi nazwę opisową w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009, podobnie jak wszystkie dodatkowe tradycyjne określenia chronione na mocy rozporządzenia nr 753/2002, podnoszą jednak, że bezwzględna podstawa odmowy rejestracji przewidziana we wspomnianym powyżej przepisie nie znajduje zastosowania w niniejszej sprawie. Utrzymują oni bowiem, że określenie „txakoli" stanowi w zasadzie wskazówkę, która może służyć w obrocie do oznaczania pochodzenia geograficznego towaru i usług objętych zgłoszeniem, a w konsekwencji może zostać zarejestrowane na podstawie art. 66 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009, który przewiduje, że w drodze odstępstwa od art. 7 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia takie znaki lub oznaczenia mogą być wspólnotowymi znakami wspólnymi.

14 W tym względzie skarżący podnoszą w szczególności, że skoro rozporządzenie nr 753/2002 i przepisy prawa hiszpańskiego uznają dodatkowe tradycyjne określenia „chacolí" lub „txakolina" oraz „txakoli" jedynie w odniesieniu do win oznaczanych nazwami pochodzenia, których komitety regulacyjne stanowią, to określenie „txakoli" służy określaniu wyłącznie tych win i nie może być używane przez wytwórców win spoza obszarów objętych wspomnianymi nazwami pochodzenia. Twierdzą oni w szczególności, że aby określenie zostało uznane za określenie tradycyjne, istotne jest, by było ono powiązane, wraz z oznaczeniem geograficznym wina, ze źródłem właściwości wina, którą oznacza. Dodają, że właściwy krąg odbiorców kojarzy określenie „txakoli", ze względu na jego pochodzenie i zapis ortograficzny, z Krajem Basków (Hiszpania) i w konsekwencji uważa ten termin za wskazanie pochodzenia geograficznego.

15 Powołują się oni między innymi na rejestrację innych znaków, które są w ich przekonaniu podobne.

16 OHIM nie zgadza się z powyższymi argumentami.

Ocena Sądu

17 Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009 nie są rejestrowane „znaki towarowe, które składają się wyłącznie z oznaczeń lub wskazówek mogących służyć w obrocie do oznaczania rodzaju, jakości, ilości, przeznaczenia, wartości, pochodzenia geograficznego lub czasu produkcji towaru lub świadczenia usługi, lub innych właściwości towarów lub usług".

18 U podstaw art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 przepisu leży interes ogólny, który wymaga, aby oznaczenia lub wskazówki opisowe odnoszące się do właściwości towarów lub usług, dla których występuje się o rejestrację, mogły być swobodnie używane przez wszystkich (wyrok Trybunału z dnia 23 października 2003 r. w sprawie C-191/01 P OHIM przeciwko Wrigley, Rec. s. I-12447, pkt 31; wyrok Sądu z dnia 25 marca 2009 r. w sprawie T-343/07 allsafe Jungfalk przeciwko OHIM (ALLSAFE), niepublikowany w Zbiorze, pkt 20].

19 Oznaczenia i wskazówki, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, to takie, które w zwykłym z punktu widzenia właściwego kręgu odbiorców użyciu mogą służyć oznaczeniu towaru lub usługi, dla których wystąpiono o rejestrację, bądź bezpośrednio, bądź przez wspomnienie jednej z ich charakterystycznych cech [ww. wyrok w sprawie ALLSAFE, pkt 21). Jest tak wówczas, gdy dla właściwego kręgu odbiorców istnieje bezpośredni i konkretny związek między danym oznaczeniem słownym a towarami i usługami objętymi zgłoszeniem [zob. podobnie wyroki

Sądu: z dnia 20 lipca 2004 r. w sprawie T-311/02 Lissotschenko i Hentze przeciwko OHIM (LIMO), Zb.Orz. s. II-2957, pkt 30; z dnia 30 listopada 2004 r. w sprawie T-173/03 Geddes przeciwko OHIM (NURSERYROOM), Zb.Orz. s. II-4165, pkt 20].

20 W rezultacie charakter odróżniający należy oceniać, po pierwsze, w stosunku do towarów lub usług, dla których znak towarowy został zgłoszony, i po drugie, z uwzględnieniem sposobu postrzegania go przez właściwy krąg odbiorców (zob. analogicznie wyroki Sądu: z dnia 27 lutego 2002 r. w sprawie T-79/00, Rewe-Zentral przeciwko OHIM (LITE), Rec. s. II-705, pkt 27; 20 listopada 2002 r. w sprawach połączonych T-79/01 i T-86/01 Bosch przeciwko OHIM (Kit Pro i Kit Super Pro), Rec. s. II-4881, pkt 20].

21 Ponadto art. 66 rozporządzenia nr 207/2009 przewiduje:

„1. Wspólnotowy znak wspólny jest wspólnotowym znakiem towarowym, który określony jako taki w momencie zgłoszenia pozwala odróżniać towary lub usługi członków organizacji, która jest właścicielem znaku, od towarów lub usług innych przedsiębiorstw […].

2. W drodze odstępstwa od art. 7 ust. 1 lit. c) znaki lub oznaczenia, które służą w obrocie dla oznaczenia geograficznego pochodzenia towarów lub usług, mogą być wspólnotowymi znakami wspólnymi w rozumieniu ust. 1 […]".

22 W niniejszej sprawie, przychylając się do oceny dokonanej przez eksperta, Izba Odwoławcza stwierdziła, że z punktu widzenia właściwego kręgu odbiorców, to jest przeciętnych konsumentów baskijskich i hiszpańskich, określenie „txakoli" wskazuje rodzaj wina, dla którego wystąpiono o rejestrację i do którego odnoszą się wymienione w zgłoszeniu usługi, a zatem jest objęty podstawą odmowy rejestracji przewidzianą w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009.

23 Na wstępie, chociaż skarżący nie kwestionują przyjętej przez Izbę Odwoławczą definicji właściwego kręgu odbiorów, należy stwierdzić, że z uwagi na to, iż określenie „txakoli" lub „chacolí" wskazuje rodzaj wina, dla którego wystąpiono o rejestrację (zob. pkt 3 powyżej), i nie jest tłumaczone na inne języki Unii, nie ma powodów, aby ograniczać właściwy krąg odbiorców wyłącznie do konsumentów baskijskich i hiszpańskich. Uściślenie to nie ma jednak żadnego wpływu na ocenę dokonaną przez Izbę Odwoławczą.

24 Skarżący podnoszą, że określenie „txakoli" stanowi zasadniczo oznaczenie mogące służyć w obrocie do wskazywania pochodzenia geograficznego towaru i usług, dla których wystąpiono o rejestrację, w rozumieniu art. 66 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ z jednej strony stanowi ono dodatkowe tradycyjne określenie chronione przez rozporządzenie nr 753/2002 i w związku z tym jest zastrzeżone wyłącznie dla win noszących regulowane przez skarżących nazwy pochodzenia, a z drugiej strony ma pochodzenie baskijskie i jest pisane po baskijsku.

25 Należy wyjaśnić, że rozporządzenie nr 753/2002, na które powołują się skarżący, zostało uchylone w okresie między wydaniem zaskarżonej decyzji a wniesieniem skargi rozporządzeniem Komisji (WE) nr 607/2009 z dnia 14 lipca 2009 r. ustanawiającym niektóre szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w odniesieniu do chronionych nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych, określeń tradycyjnych, etykietowania i prezentacji niektórych produktów sektora wina (Dz.U. L 193, s. 60). Rozporządzenie nr 607/2009 uznaje, podobnie jak rozporządzenie nr 753/2002, określenia „chacolí" i „txakolina", odnoszące się do win oznaczanych nazwami pochodzenia, których komitetami regulacyjnymi są skarżący. Natomiast zgodnie z nowym rozporządzeniem podstawowym, czyli rozporządzeniem Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającym wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzeniem o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. L 299, s. 1), ze zmianami, rozporządzenie nr 607/2009 nie używa już sformułowania „dodatkowe tradycyjne określenie".

26 Odnosząc się w pierwszej kolejności do argumentów skarżących dotyczących wykazania, że określenie „txakoli" stanowi oznaczenie geograficzne, należy zauważyć, że nawet gdyby przyjąć, iż określenie to, jak twierdzą skarżący, jest równoznaczne z określeniami „chacolí" i „txakolina", to wciąż stanowi ono, podobnie jak te dwa określenia, jedynie dodatkowe tradycyjne określenie w rozumieniu art. 23 rozporządzenia nr 753/2002, a nie chronioną nazwę pochodzenia czy chronione oznaczenie geograficzne. Chronionymi nazwami pochodzenia uznanymi przez przepisy odnoszące się do sektora wina są „txakoli de Álava", „txakoli de Bizkaia" i „txakoli de Getaria". Nazwy te zawierają, oprócz określenia „txakoli" nazwę prowincji lub określonego miejsca, wskazującą na konkretne pochodzenie geograficzne danego wina, na co zezwala art. 52 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina (Dz.U. L 179, s. 1) – rozporządzenia podstawowego poprzedzającego rozporządzenie nr 1234/2007 i stanowiącego podstawę rozporządzenia nr 753/2002 – który to przepis przewidywał, że państwa członkowskie mogą udzielić zezwolenia na użycie nazwy ściśle określonego regionu, której będą towarzyszyły szczegóły dotyczące rodzaju produktu.

27 Rozróżnienie między oznaczeniami geograficznymi sensu largo a określeniami tradycyjnymi wynikało jasno z rozporządzenia nr 1493/1999, które wskazywało w swym art. 47 ust. 2 lit. e), że przepisy dotyczące opisu, oznaczenia i prezentacji określonych produktów objętych tym rozporządzeniem oraz ochrony niektórych wskazówek i określeń mają między innymi za przedmiot uregulowanie użycia oznaczeń geograficznych i określeń tradycyjnych.

28 Wśród tych ostatnich art. 23 rozporządzenia nr 753/2002 definiował dodatkowe tradycyjne określenia jako „dodatkowe terminy [określenia] tradycyjnie stosowane w państwach członkowskich producenta dla oznaczenia, w przypadku win [win stołowych z oznaczeniem geograficznym i gatunkowych win produkowanych w określonych regionach], produkcji bądź metody dojrzewania albo jakości, koloru, rodzaju miejsca lub szczególnego wydarzenia związanego z historią danego wina i zdefiniowane w ustawodawstwie państwa członkowskiego dla celów oznaczania win, o których mowa, pochodzących z terytorium tego państwa". Dodatkowe tradycyjne określenia

w rozumieniu rozporządzenia nr 753/2002 stanowią w konsekwencji określenia odnoszące się do niektórych elementów charakterystycznych wina, miejsca produkcji lub jego historii, a nie jego pochodzenia geograficznego.

29 Wniosek ten znajduje potwierdzenie w fakcie, że liczne określenia tradycyjne chronione przez rozporządzenie nr 753/2002 i obecnie przez rozporządzenie nr 607/2009 są powiązane z wieloma nazwami pochodzenia, obejmującymi niekiedy terytorium całego państwa członkowskiego lub kilku państw członkowskich, co stoi na przeszkodzie stwierdzeniu, że kwalifikacja określenia jako „dodatkowego tradycyjnego określenia" może skutkować przekształceniem go w oznaczenie geograficzne, a tym bardziej uznaniu, że taka kwalifikacja jedynie potwierdza, że owo określenie stanowiło już samo w sobie oznaczenie pochodzenia geograficznego wina.

30 Ponadto wbrew temu, co utrzymują skarżący, rozporządzenie nr 753/2002 nie ustanawiało dla uznania danego określenia za określenie tradycyjne warunku, by było ono powiązane, wraz z oznaczeniem geograficznym wina, ze źródłem danej właściwości wina, którą oznacza.

31 Chociaż w pierwszej wersji rozporządzenia nr 753/2002 art. 24 ust. 6 wskazywał, iż „tradycyjne określenie" musi identyfikować wino jako pochodzące z regionu lub okolicy, na które wskazuje związane z nim oznaczenie geograficzne, jeżeli cechy charakterystyczne wina określane przez to tradycyjne określenie są zasadniczo związane z tym pochodzeniem geograficznym, to ustęp ten, podobnie jak inne ustępy tego artykułu, został uchylony ze skutkiem od dnia 1 lutego 2004 r. przez art. 1 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 316/2004 z dnia 20 lutego 2004 r. zmieniającego rozporządzenie nr 753/2002 (Dz.U. L 55, s. 16). Z motywów 2 i 3 rozporządzenia nr 316/2004 wynika, że owo wykreślenie miało na celu ustosunkowanie się do zastrzeżeń niektórych państw trzecich dotyczących faktu, że przepis ten zastrzegał możliwość stosowania niektórych „tradycyjnych nazw" (określeń), mianowicie tych figurujących w wykazie, w którym znajdowały się określenia „chacolí" i „txakolina", jedynie do win pochodzących z Unii Europejskiej.

32 Skarga wniesiona przez Republikę Włoską przeciwko rozporządzeniu nr 316/2004, w ramach której państwo to utrzymywało, że „określenia tradycyjne" stanowiły jedną całość z oznaczeniami geograficznymi, została oddalona przez Sąd wyrokiem z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie T-226/04 Włochy przeciwko Komisji, niepublikowanym w Zbiorze.

33 Zważywszy na powyższe, należy stwierdzić, że nawet jeżeli przywołane przez skarżących przepisy odnoszące się do sektora wina wiążą określenia „chacolí" lub „txakolina", a nawet określenie „txakoli" z winami z nazwami pochodzenia, których komitety regulacyjne stanowią skarżący, to przepisy te uznają owe określenia jedynie za wskazanie właściwości wina, a nie ich pochodzenia geograficznego, i to mimo podnoszonego przez skarżących związku między określeniem „txakoli" a Krajem Basków.

34 W rezultacie nie można uwzględnić argumentów skarżących, zgodnie z którymi określenie to stanowi „co do istoty" oznaczenie geograficzne.

35 Abstrahując od powyższego, należy zwrócić uwagę, że art. 66 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 przewiduje wyjątek od podstawy odmowy rejestracji określonej w art. 7 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia i w związku z tym nie może być interpretowany w sposób rozszerzający poprzez objęcie nim także oznaczeń stanowiących oznaczenie geograficzne jedynie co do istoty (zob. podobnie wyrok Sądu z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie T-190/03 Olesen przeciwko Komisji, RecFP s. I-A-181, II-805, pkt 47).

36 Ponadto należy zauważyć, że w kontekście rynku wina, który jest bardzo specyficzny, przyznanie w ramach rozpatrywania zgłoszenia dokonanego przez skarżących w OHIM, że określenie „txakoli" oznacza lub może służyć – w zwykłym z punktu widzenia właściwego kręgu odbiorców użyciu – oznaczaniu Kraju Basków jako pochodzenia geograficznego rozpatrywanego wina, oznaczałoby wkroczenie w kompetencje władz, które uczestniczą w procedurach mających na celu utworzenie nowych

chronionych nazw pochodzenia lub oznaczeń geograficznych zawierających to określenie (lub jego odpowiedniki „chacolí" lub „txakolina") albo mających na celu zwiększenie liczby nazw powiązanych z tymi określeniami.

37 To do tych władz należy określenie – w ramach przysługującego im zakresu swobodnego uznania i po przeanalizowaniu wszystkich istotnych okoliczności takich jak te będące przedmiotem wystąpień stron w niniejszej sprawie – czy określenie „txakoli" winno być chronione jako oznaczenie pochodzenia geograficznego rozpatrywanego tu wina, i to zgodnie ze szczególną procedurą przewidzianą w tym celu przez rozporządzenie nr 1234/2007, w ramach której osobom zainteresowanym przysługują szczególne prawa i stworzona jest możliwość zaskarżenia do sądu Unii ostatecznej decyzji Komisji w tej kwestii.

38 Co się tyczy w drugiej kolejności zarejestrowanych znaków towarowych, na które powołują się skarżący, przypomnienia wymaga, że z utrwalonego orzecznictwa wynika, iż wydawanie przez izby odwoławcze na mocy rozporządzenia nr 40/94 decyzji dotyczących rejestracji oznaczeń jako wspólnotowych znaków towarowych wchodzi w zakres kompetencji ograniczonej, a nie uprawnień dyskrecjonalnych. Stąd zgodność wspomnianych decyzji z prawem powinna być oceniana wyłącznie na podstawie tego rozporządzenia, a nie na podstawie wcześniejszej praktyki izb odwoławczych [wyrok Trybunału z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawie C-412/05 P Alcon przeciwko OHIM, Zb.Orz. s. I-3569, pkt 65; wyrok Sądu z dnia 24 listopada 2005 r. w sprawie T-346/04 Sadas przeciwko OHIM - LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), Zb.Orz. s. II-4891, pkt 71].

39 Niezależnie od powyższego należy stwierdzić, że przywołane przez skarżących znaki pozostają bez znaczenia w kontekście niniejszej sprawie, ponieważ chodzi tu o znaki indywidualne, w stosunku do których nie miała zastosowania podstawa odmowy rejestracji określona w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009, a nie o znaki wspólne zarejestrowane na podstawie art. 66 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009. W szczególności dwa pierwsze z nich są znakami graficznymi zawierającymi, oprócz

wskazanych przez skarżących określeń „zumo" i „don sabor mosto", bardzo odróżniające elementy graficzne. Co się tyczy słownego znaku towarowego MOSTO, zważywszy że „mosto" oznacza w języku hiszpańskim moszcz z winogron, należy zauważyć, że wbrew temu, co utrzymują skarżący, nie został on zarejestrowany dla moszczu z winogron.

40 Z powyższego wynika, że Izba Odwoławcza nie popełniła błędu, odstępując od zastosowania art. 66 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 jako wyjątku od podstawy odmowy rejestracji określonej w art. 7 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia.

W przedmiocie zarzutu drugiego, dotyczącego naruszenia art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Argumenty stron

41 Skarżący podnoszą, że aby określenie tradycyjne mogło być chronione na mocy rozporządzenia nr 753/2002, musi ono przywoływać na myśl oznaczenie geograficzne, które służy skojarzeniu go z określonym regionem, i utrzymują, że charakter odróżniający określenia „txakoli" wynika z faktu, iż jest ono zastrzeżone dla nazw pochodzenia, których komitety regulacyjne stanowią. Dodają oni, że wyłączność używania określenia „txakoli" wynika z zakwalifikowania go we wspomnianym rozporządzeniu jako „określenia tradycyjnego" w związku z regulowanymi przez nich nazwami pochodzenia.

42 Twierdzą one, jedynie dla informacji, że ich stanowisko podziela wyrok Tribunal Superior de Justicia (sądu najwyższego) Kraju Basków z dnia 4 czerwca 2007 r. dotyczący zgodności z prawem grzywny nałożonej na wytwórcę baskijskiego używającego tego określenia do oznaczania swoich win, który to sąd orzekł, że określenie „txakoli" nie

może być używane przez podmioty, którym nie przysługują prawa do jednej z nazw pochodzenia skarżących, oraz że owo określenie, wraz z tymi nazwami, było powiązane ze źródłem właściwości, którą opisuje.

43 Opierając się na normach prawa krajowego odnoszących się do nazw pochodzenia, których komitety regulacyjne stanowią, skarżący podnoszą, że określenia „chacolí", „txakoli" lub „txakolina" mają charakter szczególny i z uwagi na to, że zostały precyzyjnie zdefiniowane, cieszą się renomą i mają charakter odróżniający uzyskany dzięki wysiłkowi właścicieli winnic i wytwórców wykorzystujących wspomniane nazwy pochodzenia.

44 OHIM nie zgadza się z powyższymi argumentami.

Ocena Sądu

45 Należy stwierdzić, że skarżący poprzestali zasadniczo na powtórzeniu argumentów wysuniętych na poparcie zarzutu pierwszego, które nie zostały uwzględnione powyżej.

46 Jeżeli chodzi o argument, zgodnie z którym prawo do wyłącznego używania określenia „txakoli" wynika z zakwalifikowania go przez rozporządzenie nr 753/2002 jako „określenia tradycyjnego", warto zauważyć, że nawet gdyby uznać tę wyłączność – co zostało dopuszczone ponadto przez Izbę Odwoławczą, mimo że OHIM nie podziela tej oceny – nie ma ona żadnego znaczenia przy ocenie zgłoszenia do rejestracji, którego skarżący dokonali w OHIM i które stanowi przedmiot zaskarżonej decyzji. W istocie prawo wyłączne przyznane przez inne przepisy prawa Unii nie może prowadzić automatycznie do zarejestrowania omawianego oznaczenia w charakterze wspólnotowego znaku towarowego. Taka rejestracja przyznaje właścicielowi prawa

szczególne, w tym możliwość korzystania z wyłączności nieograniczonej w czasie – pod warunkiem dopełnienia formalności związanych z przedłużeniem praw z rejestracji znaku (zob. art. 46 rozporządzenia nr 207/2009) – która to cecha nie wynika z innych norm, dotyczących na przykład polityki rolnej.

47 Co się tyczy wyroku Tribunal Superior de Justicia z dnia 4 czerwca 2007 r., należy zauważyć, że skarżący przywołują go jedynie w celach orientacyjnych. Tak czy inaczej, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem orzeczenia sądów krajowych stanowią element, który nie jest rozstrzygający, a jedynie może zostać wzięty pod uwagę przy podejmowaniu decyzji o rejestracji wspólnotowego znaku towarowego [wyrok Sądu z dnia 19 września 2001 r. w sprawie T-337/99 Henkel przeciwko OHIM (Okrągła czerwono-biała tabletka), Rec. s. II-2597, pkt 58; zob. podobnie wyrok Sądu z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie T-129/04 Develey przeciwko OHIM (Kształt butelki z tworzywa sztucznego), Zb.Orz. s. II-811, pkt 32]. Z przeprowadzonej powyżej analizy wynika, że argumenty skarżących oparte na tym wyroku są bezzasadne albo pozbawione znaczenia.

48 Jeżeli chodzi wreszcie o argument, zgodnie z którym określenia „chacolí", „txakoli" lub „txakolina" są szczegółowe same w sobie, mają charakter odróżniający i cieszą się renomą, należy zauważyć, że owe przesłanki były wymagane przez art. 24 ust. 5 rozporządzenia nr 753/2002 do tego, by określenie mogło zostać zakwalifikowane jako „określenie tradycyjne", i w konsekwencji są wspólne wszystkim tym określeniom. Tymczasem w świetle celów właściwych odpowiednio dla rozporządzenia nr 753/2002 i rozporządzenia nr 207/2009, należy stwierdzić, że charakter odróżniający, do którego nawiązuje pierwsze z tych rozporządzeń, odnosi się do posiadanej przez określenie zdolności wyróżniania szczególnej właściwości rozpatrywanych win, a nie zdolności do odróżniania towarów lub usług jednego przedsiębiorstwa od towarów lub usług innych przedsiębiorstw w rozumieniu art. 4 rozporządzenia nr 207/2009. Uznanie charakteru odróżniającego i renomy określenia w ramach jego kwalifikacji jako „określenia tradycyjnego" pozostaje zatem bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

49 W tych okolicznościach należy oddalić zarzut dotyczący naruszenia art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

W przedmiocie argumentów opartych na niektórych oświadczeniach o charakterze politycznym i tych nawiązujących do zasady niedyskryminacji

Argumenty stron

50 Skarżący przedłożyli Sądowi oficjalne oświadczenia parlamentu autonomicznej wspólnoty Kraju Basków, Juntas Generales de Álava oraz komisji parlamentu hiszpańskiego, zgodnie z którymi instytucje te wyrażają poparcie dla ich żądań dotyczących prawa do wyłącznego używania określeń „txakoli" i „chacolí" na ich terytorium. Podnoszą oni, że owe oświadczenia mają na celu wzmocnienie określenia „txakoli" i domagają się ustanowienia wyłączności do tego określenia.

51 Wskazują oni ponadto, że zaskarżona decyzja neguje rzeczywistość faktyczną i prawną, ponieważ określenie „txakoli" jest objęte ochroną jako jedno z oznaczeń Kraju Basków, w związku z czym owa decyzja znaczną i nieuzasadniona dyskryminację względem innych win i obszarów geograficznych w Hiszpanii i w Unii.

52 OHIM kwestionuje powyższe argumenty.

Ocena Sądu

53 Po pierwsze, należy podkreślić, że instancje OHIM i Sąd cieszą się przy wydawaniu swych rozstrzygnięć pełną niezależnością od jakichkolwiek stanowisk politycznych.

54 Po drugie, należy stwierdzić, że odmowa rejestracji zgłoszonego znaku towarowego nie ma wpływu na przysługujące aktualnie skarżącym prawo wyłącznego używania określeń „chacolí", „txakolina", a nawet „txakoli" na podstawie przepisów odnoszących się do sektora wina i nie wywołuje skutku w postaci zezwolenia na używanie tego określenia przez podmioty inne niż uprawnione z tego prawa na podstawie rzeczonych przepisów.

55 Po trzecie, należy zauważyć, że skarżący nie wyjaśnili dokładnie swego argumentu dotyczącego zaistnienia dyskryminacji i nie wskazali, na rzecz jakich „innych win lub obszarów geograficznych" znajdujących się ich zdaniem w tej samej sytuacji dokonano rejestracji znaków towarowych zawierających określenie, które stanowi „dodatkowe tradycyjne określenie", a nie nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne. W szczególności, jeżeli chodzi o twierdzenie skarżących, zgodnie z którym wszystkie określenia tradycyjne stanowią określenia opisowe, których używanie jest zastrzeżone dla określonych nazw pochodzenia, należy zauważyć, że owa okoliczność nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszego sporu, ponieważ owa wyłączność wynika z samych przepisów odnoszących się do sektora wina, podczas gdy skarżący pragną skorzystać ponadto z wyłączności stanowiącej konsekwencję rejestracji wspólnotowego znaku towarowego.

56 Zważywszy na to, że także te ostatnie argumenty skarżących nie podlegają uwzględnieniu, skargę należy oddalić.

W przedmiocie kosztów

57 Zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ strona skarżąca przegrała sprawę w niniejszym przypadku, należy – zgodnie z żądaniem OHIM – obciążyć ją kosztami postępowania.

Z powyższych względów

SĄD (czwarta izba)

orzeka, co następuje:

1) **Skarga zostaje oddalona.**

2) **Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Álava, Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Bizkaia i Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Getaria zostają obciążone kosztami postępowania odwoławczego.**

Czúcz Labucka O'Higgins

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 17 maja 2011 r.

Podpisy